

Ех, Радане...

Въпреки, че много хора биха харесали външнополитическите възгледи за развитие на Европа на Радан Кънев, кандидатирал се за Евро депутат в предстоящите избори от Демократична България, не биха гласували за него, виждайки как разпознаваеми лица на ДСБ участват и са съорганизатори на протести, съвместно с Нормална Държава на Кадиев и НПО организации, дирижирани от БСП.

Напоследък дори Мая Манолова стана съмишленик и пряк участник в протестни действия, с участието на ДСБ – партия, която още със своето създаване се кълнеше в това, че никога, по никакъв начин няма да се сближава с Българската социалистическа партия.

Жалко е, че една значима в миналото на България партия, с толкова голям интелектуален потенциал се обезличава сама в стремежа си да привлича чрез локални протести вниманието към себе си. Или не, по-точно да атакува управляващите с надеждата, че в столицата ще успее да отклони повече гласове в дясно към себе си.

Не случайно към партията бяха привлечени зелени в по-голямата си част хора с екстремистко мислене, с готовност за протест за всичко и навсякъде, които лесно се мобилизират. А доколко зелените биха могли да са близко до един дясно мислещ човек, само Радан може да каже. По този начин колективните възгледи на едни хора вътре в партията се превръщат във водещи. За съжаление дясното говорене на лидерите на тази партия в телевизионните студия не кореспондира по никакъв начин с крайно левите им изяви на улицата. Когато излизаш, прегърнат в протест с уж идеологическия си враг и го правиш с напълно затворени очи, трябва да знаеш, че това не само остава незабелязано, но и се помни дълго време.

